

2015. 08. 06. csütörtök, Urunk színeváltozása

I. antifona

Nagy az Úr és igen di-csé - re-tes a mi Istenünk városában, az ő szent
he-gyén. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítő, üd-vő-zíts min-ket!
A te mennydörgésed szólt a för-ge - teg-ben, vil-lám-lásaid tündöklöttek a
föld ke-rek - sé - gén. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítő,
üd-vő-zíts min-ket! A-ki világossággal, mint köntössel, körül vagy ölt-ve.
Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítő, üd-vő-zíts min-ket!
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé - lek-nek, most és mindenkor
és örökkön-ö-rök-ké. A-men. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítő,
üd-vő-zíts min-ket!

II. antifona

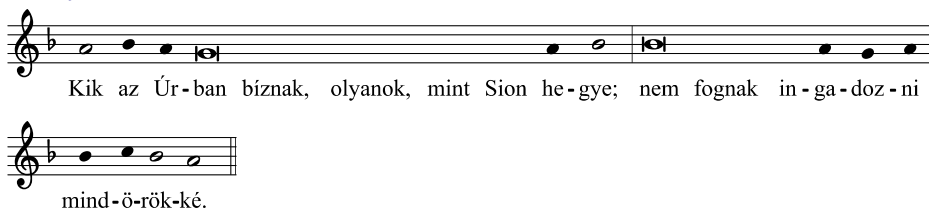

Si-on hegye északi ol - da-lán a nagy ki-rály vá - ro-sa. Üd-vő-zíts min-ket,

Is-ten Fi-a, ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Be-vit-te őket megszentelése he - gyé-re,
a hegyre, melyet az ő jobb-ja szer-zett. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,
ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,
al-le - lu - ja. Di-cső-séges dolgok mondattak fe - lő-led, Is-ten vá - ro-sa.
Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk
né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

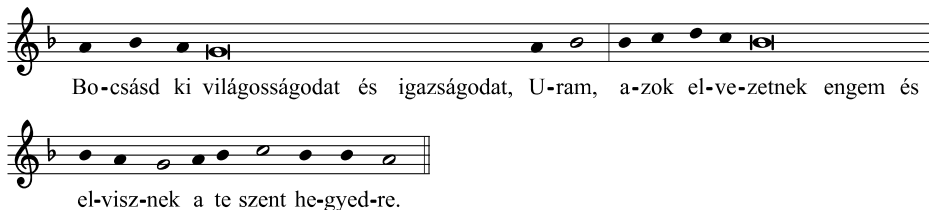
III. antifona

Kik az Úr-ban bíznak, olyanok, mint Sion he-gye; nem fognak in-ga-doz-ni
mind-ő-rök-ké.

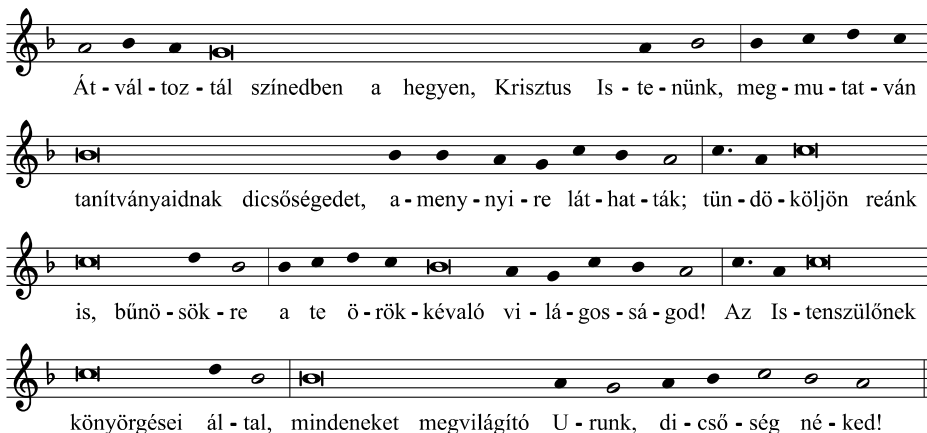
Karvers: a tropár

Bemeneti vers, 7. hang, tropár dallam

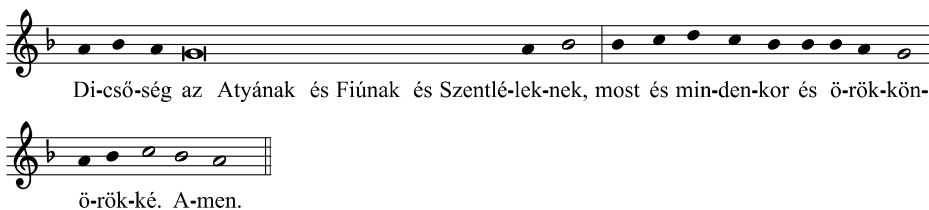
Bo-csásd ki világosságot és igazságot, U-ram, a-zok el-ve-zetnek engem és
el-visz-nek a te szent he-gyed-re.

Ún. tropár, 7. hang

Át - vál - toz - tál színedben a hegyen, Krisztus Is - te - nünk, meg - mu - tat - ván
tanítványaidnak dicsőségedet, a - meny - nyi - re lát - hat - ták; tűn - dö - köljön reánk
is, bűnő - sök - re a te ö - rök - kévaló vi - lá - gos - sá - god! Az Is - tenszülőnek
könyörgései ál - tal, mindeneket megvilágító U - runk, di - cső - ség né - ked!

Dicsőség... most és... 7. hang, tropár-dallam

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szentlé-lek-nek, most és min-den-kor és ö-rök-kön-
ö-rök-ké. A-men.

Konták, 7. hang

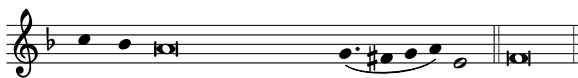

A he - gyen átváltoztál, Krisztus Is - te - nünk, és a - meny - nyi - re tanítványaid
ké pe - sek vol - tak, meg - lát - ták a te dicső sé - ge - det, hogy a - mi - dőn
megfeszítetté - se - det lá - tand - ják, ért - sék meg, hogy önként szen - vedsz,
és hirdes - sék a vi - lág - nak, hogy te va - ló - ban az A - tyá ki - su - gár - zá - sa vagy.

Un. prokimen, 4. hang

Mily nagyszerűek a te műveid, U-ram, böl-cses-sé-ged-ben al-kot-tál min-dent,

böl-cses-sé-gedben alkottál min - dent!

Vers: Áldjad, én lelkem, az Urat, Uram, Istenem, igen hatalmas vagy!

(103. zsoltár)

Un. alleluja, 4. hang

Al-le-lu-ja, al - le-lu-ja, al - le-lu - ja.

Vers: Tied az eget és tied a föld, a földkerekséget s ami azt betölti, te alapítottad.

Vers: Boldog a nép, mely tud vigadozni, Uram, a te orcád világosságában járnak, és a te nevedben örvendeznek egész nap.

(88. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem a Tá-bor he - gyén

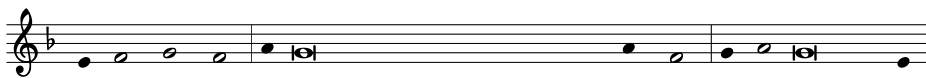

szí-né-ben átválto-zott U-run - kat!

9. irmosz, 4. hang

E-nyész-hetetlenként jelent meg a te szü-lőt - ted, mert Istentől származott a te

á-gyé-kod-ból, a - ki láthatólag testet viselt e föl-dön, és az emberek-vel

e-gyütt élt, azért téged, Is-ten-szü - lő, mind-nyá-jan ma-gasz - ta-lunk.